

KURJER KRAKOWSK.

Dnia 17 października
roku 1834.

pismo to wychodzi codziennie
wyjąwszy niedziele i święta o
godzinie 3 z południa.

P I A T E K.

Nr 15.

Przedpłata kwarta-
lna zł. 5. Nu-
mer pojedynczy
groszy 3.

KRAKÓW. W dniu onegdajszym dało się uczuć lekkie trzęsienie ziemi w Krakowie o godzinie $7\frac{1}{4}$ rano.

Znaczniejsze trzęsienia ziemi jak nam dzieje podają wydarzyły się w Krakowie w latach 1200 dnia 3 Maja w samo południe. — 1257 dnia 31. Stycznia w Krakowie i niemal w całej polsce. — 1348 dnia 24 Stycznia. — 1786 dnia 27 Lutego o 4 rano. — 1786 dnia 3 Grudnia po 5 wieczór w Krakowie i jego okolicach. 1787 dnia 22 Sierpnia o 7 rano.

W Sztokholmie cholera znacznie się zmniejszyła i trudności nawet dla morzem podróżujących usunięte. — Liczba chorych wynosiła 7612, z tych wyzdrowiało 3526, umarło 3226. — Z Paryża donoszą iż trudno opisać wrażenie jakie wywarła na drobnych spekulantów wiadomość o przyjęciu przez izbę prokuratorów pierwszego artykułu planu ministra Toreno w Hiszpanii. — Listy z Bajonny donoszą że Zamala-carreguy stara się teraz poburzyć i część Nawary. Rivera zwaną — Pretendent przybył z nim wparsł set ludzi i koni i spodziewa się przeleżeć zimę. Lecz wyznanie ujętego ajenta zdaje się zaprzeczać tej wiadomości, który oświadczył iż między powstańcami panuje największa niepewność i niespokojność — D'Espertino stoczył żywą utarczkę d. 15 i 16 z m. z powstańcami, i wiele ludzi trupem

położył. Wiele rodzin, przerażone srogością wojny i grassującą cholerą, przybywają codziennie nad granicę Francji w stanie godnym polutowania. — Blisko 15 angielskich oficerów bawiących w Paryżu odebrało rozkaz, aby wracali natychmiast do ojczyzny, z przyczyny nowych zaburzeń w osadach angielskich. — W Neapolu ogłoszono surowe postanowienia przeciwko wszelkim rozruchom i nowościom, w skutek czego aresztowano młodego Rieciardi syna. — Wprowadzanie książek francuzkich zabronione i wiele oper wystawiać zakazano, bo Włosi zapomnieli muzyki. — Lękają się nowego wybuchu Wezuwiusza. Szkody przez powódź w Szwajcarii zrządzone wynoszą przeszło 3 milionów złp. — Tymczasowa spokojność w tej rzeczypospolitej zwabia znowu cudzoziemców lubo nie tak licznych i na tak długi pobyt jak dawniej. — Podzielenie długów hiszpańskich na activa i passiva i nieumieszczenie tego zastrzeżenia w depeszy donoszącej o uznaniu zaciągniętych wszelkich pożyczek za narodowe, było powodem, że papiery guebhardzkie najednym dniem od 26 do 40 poskoczyły, a we dni później na 24 spadły. — Cała siła zbrojna Karlistów, wynosi batalionów 10 różnej broni i 250 jazdy — Wojsko to bez odzieży, obuwia i pieniędzy, po większej części zarazzone, wystawia obraz godny poli-

owania. — Jen. Rodil dowodzić bę-
dzie wojsku, dopóki się zdrowie Mi-
ny niepolepszy — Elisonda już wol-
na od Karlistów. — Królowa re-
jeantka mieszka dotąd w Perdo. —
Statek parowy na niebawem po-
płynąć z Lizbony do Antwerpii po
księcia Leuchtenberg.

List Jerzego króla czeskiego a
margrabi morawskiego.

*Urodzonemu Zbigniewowi Zajacowi
z Haimberga, wiernemu naszemu
miłemu itd*

Urodzony, wierny, a zwłaszcza nam
wielce miły! Wielce żalimy się z
twój niemocy a radzibyśmy z pra-
wą wiarą, by Pan Bóg raczył cię po-
zdrowić, a w tej niemocy dopomódz.
A zupełną nadzieję mamy żeć się
to stanie; boć pan Zajimacz rów-
nie takową niemoc miał, gdyże-
śmy byli z cesarzem w Bernie, a
wszak z pomocą Bożą się zgoił, też
bógda o twój niemocy mamy na-
dzieję, żeć Pan Bóg z niej pomoże
A jakożes żądał, abychmie, list 1)
nasz dali tobie na pogrzeb, a twój
rodzinie w kaplicy na zamku prag-
skim, pod wielką wieżą, toć my wiel-
ce radzi, tobie a twemu rodowi ku
czci śmy uczynili a nietylko to, i
więcej cobychmy tobie a twemu ro-
dowi ku czci uczynić mogli, to radzi
uczynimy, a tedy list ten posyłamy

Dań w Pradze, w dzień świę-
tych Piotra i Pawła, apostołów
Bożych, roku 1464.

*Dziwne zrządzienia opatrności.
Powabną Marya w kwiecie wieku*

- 1) list pozwalający mieć grób w
kaplicy zamkowej.

opuściła dom rodziców zaślubiwszy
Neapolitańczyka pochodzącego z naj-
pierwszej familii. W 16 roku ży-
cia została już matką a w krótkie
wdową. Dnia jednego stała przy
oknie, obok którego rzeka Voltur-
no płynęła i pieściła się z swym
jedynakiem. Nieprzewidzianym trafem
swawolny chłopczyk wyrwał
się jej z ręku i wpadł w wodę. Prze-
rażona trwogą i prawie bezprzyto-
mna rzuca się czuła matka za dzie-
cikiem w bystry potok aby je wy-
ratować. Lecz daremne były jej
usiłowania i poświęcenie, gdyż nie-
ocaliła syna a sama zaledwie przy
największym wyteńczeniu zdołała się
wyrwać blizkiej śmierci, osiągnąw-
szy przeciwnego brzegu. — Tu
nowe czekało ją udręczenie. Miejsce,
gdzie się teraz znajduje, pełne
jest francuzkich żołnierzy. Ci spo-
strzegłszy ją, nitychmiast pochwyci-
li i wzięli do niewoli. Podówczas
wojna między Francuzami a Wło-
chami prowadzoną była z nadzwyczajną
srogością. Wszystko co tyl-
ko nasycalo rozprężone żądze swa-
wolnego żołnierstwa, dokonywano
na bezbronnych jeńcach. Już żoł-
nierze spodziewali się nagrody za
ujęcie pięknej branki, gdy na szczę-
ście młody officer przybiega i sta-
je w obronie straconej matki. Nie-
mając ani chwili do stracenia, gdyż
musiał wracać z rozkazami, bierze
ją z sobą na rącego konia i bez-
piecznie przybywa do swego ro-
dzinnego miasta. Wkrótce jej pię-
kność, tkliwe serce i znakomite du-
szy zalety tak silny wpływ na niego
wywarły, iż się z nią związkiem
małżeńskim połączył. Długo pe-
dziła spokojne i szczęśliwe godzi-
ny, kołysana słodkimi marzenia-

mi, gdyż jej małżonek dostał sto-
pniowo najwyższych godności woj-
skowych. Lecz czyż który czło-
wiek a tém bardziej wojskowy mo-
że się chlubić szczęściem przed swo-
im skonem? Czyż tysiąc nieprze-
widzianych wypadków nieburzą czę-
stokroć w jednej chwili najpiękniej-
szych nadziei a nawet największe-
go rzeczywistego ziemskiego szczę-
ścia? Tak się i tutaj rzecz miała.

Po kilku latach, wojska, którym
przywoził małżonek Maryi, były
zupełnie przez Włochów pobite —
On schronił się do miasta, w którym
tak długie i słodkie przepędził chwi-
le. Tu bronił się z prawdziwie ry-
cerską odwagą, lecz w końcu mia-
sto przeszło w moc nieprzyjaciół.
Zwycięzcy obrażeni uporczywą o-
broną, postanowili wszystkich jeń-
ców śmiercią ukarać. Szczególniej
ten srogi los powinien był spotkać
dowódcę załogi, męża Maryi, gdyż
przeciwił się najmocniej poddaniu
miasta. Wyroki wojskowe nie lu-
bia zwłoki. Znakomity jeńiec był
stawiony na miejscu kary. Już zi-
mny wykonawca podnosił miecz
doprowadzony, już widzowie ocze-
kiwali okropnego ciosu, który za-
leżał jedynie od skinienia prezydu-
jącego generała. W tej chwili okro-
pnej zgrozą i niepewnością, rzuca
się Marya w objęcia małżonka aby
go pożegnać na wieki. Śród łkania
i jęku skarżyła się na los okrutny
który ją oszczędził w Volturmo aby
ją uczynić świadkiem jeszcze dot-
kliwszego nieszczęścia. Generał, je-
szcze człowiek młody, uderzony jej
pięknością rozczulił się nad jej sta-
nem opłakany. Jeszcze mocniej
się zadziwił, słysząc o jej przeszłym
niebezpieczeństwie, gdyż był jej sy-

nem, owym dziecięciem, dla którego
ocalenia rzuciła się w wodę. Wy-
ratowano go z rzeki, lecz nikt nie
umiał mu powiedzieć gdy dorósł,
kto była jego matka i co uczyniła
dla jego ratunku. Widziano ją bran-
ką wojenną, lecz gdzie się potem
udała i co się z nią stało, nikt nie-
wiedział. Generał poznał w niej swą
matkę, rzucił się jej donóg i łzami
oblał. Resztę łatwo sobie wyobra-
zić można. Jeniec został uwolnio-
ny a wszyscy uczuli w ówczesną
błogostawioną szczęśliwość, która
się poimy na łonie miłości, przy-
jaźni i dzecinnego przywiązania.

W Tyrnawie w Węgrzech kazał
jeden handlarz w roku 1823 wysta-
wić stągiew mającą w sobie 2100
wiader, co uczyni około 31.650 gar-
cy na miarę polską. Jest zrobio-
na z drzewa dębowego słowackiego
średnica jej wynosi stóp 19 i cali
16, wysokość zaś stóp 16 i cali 11;
pobina jest obręczami żelaznymi 22,
które ważą 85 cetnarów i stoi w
umyślnie zbudowanej dla niej pi-
wnicy. Beczka w Haydelburgu za-
myka w sobie wiader 708. w Tala
stągiew ma 1500 wiader; w Felsö-
Lendwa 660. w Budzie (Offen) znaj-
duje się beczka, którą Karol Majer-
fy zrobić kazał w roku 1825, któ-
ra zamyka w sobie 500 wiader. Jest
ona zrobiona z marmuru czerw-
nego, ma postać półokręgu, jest
bez obręczy tylko kitem kamien-
nym spojona.

W Nowym Yorku pewny Fizyk
wydobył z najczystszych alkaliów gaz
206 razy lżejszy od powietrza atmo-
sferycznego, którym napelniały ba-
lon wznosił się nad poziom i przez

nowo wynalezione urządzenie dowolnie na wszystkie strony odbywał swą żeglugę powietrzną. Miał on w półtorej godziny przebydź 36 mil angielskich.

W roku 1828 było w Paryżu 381583 kobiet więcej niż mężczyzn; o ileż się ta przewyżka dotąd powiększyć musiała! a jednak co rok zabijają się mężczyźni przynajmniej 300 dla niewierności swych kochanek, co to za nierozum!!! —

W Peście w Muzeum starożytności znajduje się fajka drewniana z cybuchem drewnianym długości przeszła łokieć mającym Batoiego króla polskiego, jak równie jego pałasz i jego statua drewniana czterech cale wysoka.

W pewném mieście, pewien bardzo uczony uważał się razu jednego, że zbyt wysoki podatek nałożono na jego osobę, i powstawał przeciwko podatkowi od głowy odpłacanym. Zapytany jak też drogo jego głowę ocenili, po wymienieniu kilku frazesów przeciw tak nie litościwemu rozkładowi podatków, odpowiedział, że aż 2 złote i jeszcze groszy kilka. Na co mu pytający odpowiedział: „Drogo! Panie dobrodzieju bardzo drogo.”

Pań Margat odbył już 49 podróży napowietrznych. — Mieszkaniec z Valenciennes miał znaleźć dawno zagubiony obraz Rubensa przedstawiający oswobodzenie Andromachy przez Perseusza.

Ostry gdy poświst jęczy po lesie,
Hukiem zniszczenia w drzewa kołaczę;

Liściem Sylf szumi, wiatrem zaś niesie
I rosą zapłaczę.

Burza z wściekłością warczy i jęczy,
A Sylf znów tęskno dzwoni i nuci,
Póki go żywcem słońce z za tęczy

Do życia nie wróci.

Jeśli go ciężar burzy przygniecie,
Zegna ze łzami gaik kochany,
Ginie w ukryciu jak żył na świecie

Niewiasty, nieznany. (w gaju,

Jam raz posłuchał, w słotny czar
Aż do łez gorzkich jam się zesmucił,
Gdy pieśń Aniołka o swym ziemskim

Poświstom zanucił. (raju

Zostawcie wiatry płasy dziecinne,
Miłą z strumykiem czystym pustotę,
Z wierzbą mą siostrą śmiechy niewin-

I z różą pieśczętę. (ne,

Miękką kołyskę z chmu na posłanie,
Wierną zasłonę z drzew na wiatr ostry,
I już mi usnąć tylko zostanie

Na łonie mej siostry,

A jam pomyślał, wieszczu nieznany,
Liczne poświsty ciebie owieją,
Wyrwą z łodygi kwiatek różany

I lutki rozsieją.

Kiedy cię czarna burza owionie,
Smutny płaszczyk śmierci gdy cię okryje,

Ty pieśń łabędzią zadzwoni przy zgonie,

Ta ciebie przeżyje.

☞ Nauczyciel języka niemieckiego i francuzkiego życzy sobie dawać lekcye prywatne, bliższa wiadomość w Aptecce Wgo Bartla pod złotą głową w Rynku.